Аддзел маркетынгу, сацыякультурнай дзейнасці і метадычнай работы

ДУК "САЛІГОРСКАЯ РАЁННАЯ ЦЭНТРАЛЬНАЯ БІБЛІЯТЭКА"

75 ГОД

З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ ПІСЬМЕННІКА-ЗЕМЛЯКА

ЗЯМЛЯ БАЦЬКОЎ - мая зямля

МЕТАДЫЧНЫЯ ПАРАДЫ

Пра мае вершы

Не раз натхнення кнігаўка кружыла,
І ў полі, у лесе, у лузе ля ракі
Я помню й сёння кожную сцяжыну,
І летам, і зімой на паляванні
Нас з імі не разліць было вадой,
Метафары за мной і параўнанні,
Як камары, ляцелі чарадой.
Гайдалі рыфмы весела, як качка.
Вядома, гэта ж і па іх віне
Бо строфы ў локаць штурхалі мяне.
Было й такое, мушу вам прызнацца,
Калі на паляванні з двух ствалоў
Дуплеціў так бясслаўна я па зайцу,
Што потым доўга сорамна было.
Да вогнішча вяртаўся я не з першых,
Але аддана слухалі сябры
Мае яшчэ зусім сырыя вершы
Амаль да яснай ранішняй зары.
З іх кожным прысвечэннем я пазначыў,
І колькі б ні спалілі мы кастроў,
Я шчасце меў, бо ведаў адназначна,
Што многа значу для сваіх сяброў.

ГУРЫНОВІЧ ХВЕДАР ХВЕДАРАВІЧ

Нарадзіўся 14 верасня 1950 года ў в. Крывічы Салігорскага раёна Мінскай вобласці ў сялянскай сям'і. У 1967 годзе скончыў сярэднюю школу і паступіў у Салігорскі горнахімічны тэхнікум. У 1969 – 1971 гадах служыў у арміі. У гэты час у газеце «Балтийский луч», што выходзіла ў горадзе Ламаносаў Ленінградскай вобласці, выступіў са сваімі першымі вершамі, напісанымі па-руску. Пасля звальнення ў запас працаваў на будоўлі, у Старобінскім БМУ (1971-1972гг.), на Мінскім электратэхнічным заводзе (1972-1974гг.), на 2-м рудаўпраўленні горада Салігорска (1974-1978гг.), на Салігорскім рамонтна-механічным заводзе (1976-1981гг.), мастаком-афарміцелем. З 1983 года - карэспандэнт сельгасаддзела газеты «Шахцёр» (1981-1983гг.), быў дырэктарам Салігорскага краязнаўчага музея (1983-1986гг.). У 1975 годзе паступіў на завочнае адзяленне журналістыкі Беларускага дзяржаўнага універсітэта, які скончыў у 1981 годзе. Як прапагандыст роднай мовы часта выступае на прадпрыемствах, у навучальных установах Салігорска. З'яўляецца членам гарадскога Таварыства

беларускай мовы, адказным сакратаром таварыства «Кніга», членам прэзідыума таварыства паляўнічых і рыбаловаў.

З 1986 года адказны сакратар шматтыражнай газеты «Калійшчык Салігорска».

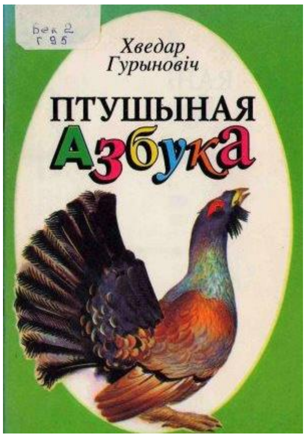

Адзначаны Літаратурнай прэміяй імя Янкі Маўра. Узнагароджаны дыпломам Рэспубліканскага літаратурнага конкурсу «Залаты купідон», двойчы ўзнагароджаны Ганаровымі граматамі Саюза пісьменнікаў Беларусі і іншымі ўзнагародамі. Прысвоены званні «Ветэран працы», «Заслужаны ветэран працы». Званне «Ганаровы грамадзянін Салігорскага раёна» прысвоена ў 2016 годзе.

Друкуецца з 1969 года. Першая публікацыя ў беларускім друку з'явілася ў 1972 годзе у газеце «Знамя юности».

Першы вершаваны зборнікаў вершаў «Хлеб і соль» выдаў у 1980 годзе. Пазней з'явіліся «Шматгалосая кветка» (1983), «Дачыненне» (1991), «Вішня цвіце» (1992) , кніга вершаў для дзяцей «Пасадзім па дрэўцу» (1993), кніжка-загадка «Птушыная азбука» (1995) за якую атрымаў прэмію імя Янкі Маўра.

У 1995 годзе у выдавецтве «Мастацкая літаратура» выданы зборнікі «Што я ўнуку скажу?» і «Запрашаю пад дождж». У гэтай кнізе Х. Гурыновіч паглыбляе распачатую ў ранейшых зборніках тэму любві да Радзімы. Вершы яго прасякнуты клопатам аб зялёных сцяжынках маленства, болем за будучыню нашчадкаў.

Я запрашаю вас пад дождж,
Пад дождж і сонечныя промні.
Ёсць у мяне білеты з бронню.
Вы не ў гумары сёння? – Ўсё ж
Я запрашаю вас пад дождж.
Я запрашаю вас пад дождж,
Дзе, як Кіжы, плывуць па плошчы
Дамы, і дожджык іх палошча –
Свавольны – ўпоперак і ўдоўж.
Я запрашаю вас пад дождж.

З цікавасцю чытаецца арыгінальная паэма «Шлях да волі». Аўтар спадзяецца, што яго паэзія абудзіць у чалавеку дабрыню, шчырасць, спагаду.

У 1996 выйшаў зборнік «Пад знакам Дзіяны». Сюды ўвайшлі вершы пра паляванне, рыбалку, грыбы.

Паэзія лічыцца сапраўднай толькі тады, калі яна ўзрушвае чытача, западае ў душу, прымушае суперажываць аўтару, асэнсоўсоўваць прачытаннае. Паэзія Хведара Гурыновіча якраз валодае той сілай, што прымушае бачыць рэчаіснасць яго вачыма. Яго ёмістыя параўнанні, яркія метафары ствараюць запамінальны паэтычны вобраз у вершах: «Едзе гром, як на быках, едзе гром і круціць жорны, сыпле мліва па баках…» («Гром»), «Як звер падранены, зіма адчайна раніцай кусае» («Прадвесне»), «Маладзік між зорак, быццам ліс, з вечара абкладзены сцяжкамі» («Маладзік»), «Нацягвалася леска, як струна, і балерынай рыба танцавала… і шчупакі, як корцікі марскія…»

(«Рыбацкае»). Немагчыма пералічыць жамчужнага россыпу паэтычных знаходак Хведара Гурыновіча, бо яны сустракаюцца ў кожным вершы. У зборніку «Пад знакам Дзіяны» іх бясконцы шчодры россып.

Асобнае месца ў паэзіі Хведара Гурыновіча займае чарнобыльская тэма. Многія радкі вершаў прасякнуты болем за будучыню нашчадкаў, атручаную чарнобыльскім смерчам, і ўсё-такі разам з аўтарам давайце верыць у лепшы заўтрашні дзень, бо вера застаецца.

Распятая трава
Рамонак з падарожнікам,
Паслён і дзівасіл-
Трагедыя заложнікі,
Ніхто вас не скасіў.

Не выйдуць дзеўкі зграбныя
Грабці пакосы тут,
Нібыта дом разграбляны,
Маўчыць палескі кут.

Насохным сенам, копамі
Не стрэне ён гасцей.
Зямлю ў зямлю закопвалі,
А лета зноў цвіце.

І горка пахне мятаю
Па ўзгорках, па ірвах,
Як на крыжы распятая
Палеская трава.

Выйшла рускамоўная кніжка для дзяцей «Сто хрустальных родничков».

Да свайго пяцідзесяцігоддзя, як бы падводзячы вынікі творчасці, выходзіць зборнік «Пабыць аднаму» (2001). Думкі пра зробленае за гэты час не толькі ў паэзіі, а і ў штодзённым жыцці, пранізваюць многія вершы паэта. Нягледзячы на тое, што аўтар даволі аб’ёмную кнігу дзеліць на шэсць раздзелаў, у ёй прасочваюцца тры галоўныя напрамкі: грамадзянская лірыка, прырода і паляванне, працоўныя будні салігорскіх шахцёраў.

Сення з сабой я цябе не вазьму.
Довады – некрасамоўныя:
Проста патрэбна пабыць аднаму,
Поўдзень жыцця падсумоўваючы.
Каля цяпельца душа растае,
Дражняць дразды-перасмеўнікі.
Быццам бы воблакі, думкі мае
Ціха плывуць, перасмешваюцца.

Паэзія Х.Х. Гурыновіча прыцягвае свежасцю ўспрымання жыцця, нестандартнасцю мыслення і падыходу да раскрыцця тэмы. Яго вершы - пра хлебаробную і шахцёрскую Салігоршчыну, дзе аўтар жыве і працуе, родную прыроду. Гонар за працу сваіх землякоў , і прыгажосць прыроды, і боль за прычынены ёй урон –

усё жыве ў яго вершах арганічна і пранікнёна. Паэт піша для людзей пра ўсё, што нам дарага і неабходна ў гэтым жыцці.

Як адказны сакратар салігорскай газеты шмат увагі аддае выхаванню маладой творчай змены.

Тут рамантыкі ніякай.
Засцяць позірк соль і пот.
Хоць ваяка ты з ваякаў,
Тут, па сутнасці, ты – крот.
А без солі й поту нельга,
Нельга тут не гнуць гарба.
Вочы свецяцца, бы ў негра,
З-пад мурзатага ілба.

Голас Хведара Гурыновіча не губляецца ў хоры сучаснай беларускай паэзіі, а наадварот гучыць упэўнена. Хведар Гурыновіч у сваіх творах не паўтарае іншых. Гэта тычыцца і традыцыйных матываў: любові да прыроды, блізкага чалавека, адданасці Бацькаўшчыне. Тым больш арыгінальны Хведар Гурыновіч у вершах, у якіх звяртаецца да рэалій сённяшнега дня, расказвае пра жыццё і працу сваіх землякоў, не абыходзячы ўвагай і вострых праблем Салігоршчыны, звязанай з забруджваннем мясцовасці, выкліканай здабычай калійных угнаенняў.

Хведар Гурыновіч – заядлы паляўнічы. Любіць ён пастаяць на цязе вальдшнэпаў, пасядзець на цецеруковыі таку, папільнаваць на ячнішчы пралётных сцярожскіх гуменнікаў. Самы любімы від яго палявання – гэта скрадванне хітрай кумы-лісіцы ў неабсяжным зімовым полі. ХведарГурыновіч – паляўнічы не толькі заядлы, але і ўдачлівы, а таму рэдка вяртаецца з поля ці лесу без трафея.

Але галоўныя «трафеі» – вершы, якія аўтар піша ля паляўнічага вогнішча, у леснічоўцы альбо дзе-небудзь на лясной восеньскай паляне.

Віктарына «Аб жыцці і творчасці Х. Гурыновіча»

1. Дзе і калі нарадзіўся Х. Гурыновіч? *(у вёсцы Крывічы Салігорскага раёна 14.09.1950г.)*.

2. У якім годзе паступіў Х. Гурыновіч на факультэт журналістыкі БДУ? *(у 1975 годзе)*.

3. У якім годзе і дзе пачаў друкаваць свае першыя вершы? *(у 1969 – 1971 гадах служыў у арміі. У гэты час у газеце «Балтийский луч», што выходзіла ў горадзе Ламаносаў Ленінградскай вобласці і выступіў са сваімі першымі вершамі, напісанымі па-руску)*.

4. У якім годзе і дзе з’явілася першая публікацыя ў беларускім друку? *(у 1972 годзе у газеце «Знамя юности»).*

5. За які дзіцячы зборнік Хведар Гурыновіч атрымаў прэмію імя Янкі Маўра? *(за кнігу «Птушыная азбука»).*

6. У якім годзе выйшаў першы вершаваны зборнік і як ён называўся?(*у1980 годзе. «Хлеб і соль»).*

7. Пад якой назвай у 1992 годзе выйшаў зборнік вершаў Х. Гурыновіча? *(«Вішня цвіце»).*

8. З якіх частак складаецца кніга лірыкі «Запрашаю пад дождж»?*(5 частак. «Запрашаю пад дождж», «Гармонія жыцця», «Палон ці воля», «Рэчка памірае», «Застаецца вера»).*

Вершы Хведара Гурыновіча

Фотоснимкі

Громко, что картечь,
Град стучит в окно.
В нашем доме печь
Выстыла давно.
Древоточец – глянь –
Потолок долбит.
На окне герань,
Черная, стоит.
Рамы на стене –
Фотоснимки в ряд.
Шлют улыбки мне
Мать, отец и брат.
Бабушки, дядья…
Стыло на душе.
Не увижу я
Вас, родных, уже.
Улыбайтесь мне,
Хоть из-за стекла.
Хочется вдвойне
Вашего тепла.

Русак

Он выпорхнул буквально из-под ног,
Осыпав лыжи бархатной порошей…
И ахнул выстрел, хрупкий мир вспоровший;
И эхо нервно повторило: гр-рох!
И затаилось в призрачных лесах,

Где устоялась тишина стальная.
Следов в снегу почти не оставляя,
Катил межой седеющий русак.
Охотник гильзу теплую швырнул,
Как будто виноватую в промашке,
И весь намокший, словно промокашка,
Ушанку с потной лысины стянул.
Ругая, словно тяжкую болезнь,
Свою поспешность, свой характер пылкий,
Во внутренний карман стрелок полез,
Дрожащим пальцем зажигалкой чиркнул…

Незабудки

На осине листва сгорает,
И зима уж не за горами,
И засохло все, что цвело.
Незабудки во мгле болотной,
Незабудки в воде холодной,
А какое от них тепло!

Вечереет, и зябнут пальцы.
Незабудковый, может статься,
Соберу для тебя букет.
Да, наверно, они не в моде,
Зацвели вот не по погоде,
Но прекрасней букета нет…

Тишина

Месяц низко-низко, хоть руками
Трогай.
Вечер чистый – что слеза.
И такая тишина! – такая:
Слышно даже, как с травы стекает
Крупная хрустальная роса.

С каждым днем поля грустней и чище.
Значит, на подходе осень; все ж
Будь в согласье с возрастом, дружище,
То, что отоснилось, не тревожь.

Отцвело, отпело наше лето.
Хоть еще не близко до зимы,
С яблонь тихо падают ранеты.
Опадем однажды так и мы…

Зимнее

Под упругим каблуком
Снег – хрустящим яблоком.
Хорошо бродить вдвоем
По крещенским ярмаркам.

Солнце, снег… Твои глаза –
До чего ж красивые!
В них искрятся небеса,
Синие-пресиние!

Тени веток на снегу –
Ломаные линии.
Влажный блеск невинных губ –
Алою калиною.

Ох и щиплет же мороз! –
На тебе да вот тебе!
Зря старается: прогноз
Обещает оттепель.

И хоть застит взор тебе
Снежных елей готика,
Но заметней на вербе
Нетерпенье котиков.

Любимой

Грусть скопилась и не тает
На заснеженной аллее,
Но когда твой взгляд светает,
Солнце радостно светлеет.

Я тону в нем неизбежно,
В этом взгляде синеоком.
Как он искренен и нежен –
Взгляд очей твоих глубоких!

Стала ты моей судьбою,
Друг мой милый, друг мой вешний,
Я богат одной тобою,
Я одной тобой утешен.

Пусть ветра несчастий горьких
Пролетают мимо, мимо.
Ты – моя земная зорька,
Мать детей моих любимых.

Боль, неверье и тревогу
Снимешь ты в одно мгновенье.
Ты, любимая, от Бога,
Ты – от неба, несомненно.

Творы Хведара Гурыновіча:

1. Гуринович, Ф. Весна: поэмы / Федор Гуринович. – Минск: Книгосбор, 2012. – 135 с.

2. Гурыновіч, Хв. Вішня цвіце: вершы / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 1992. – 110с.

3. Гуринович, Ф. Год – как жизнь, жизнь – как год: поэма / Федор Гуринович. – Минск: Книгосбор, 2008 – 256 с.

4. Гурыновіч, Хв. Запрашаю пад дождж: кніга лірыкі / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 2000. – 367 с.

5. Гурыновіч, Хв. Застаецца вера: выбранае / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Літаратура і мастацтва, 2010. – 160 с. – (Лімаўскі фальварак).

6. Гурыновіч, Хв. Лёс на далоні: вершы, апавяданні / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Юнацтва, 2001. – 141 с.

7. Гурыновіч, Хв. Пабыць аднаму..: кніга лірыкі / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Беларускі кнігазбор, 2001. – 192 с.

8. Гурыновіч, Хв. Пад знакам Дзіяны: лірыка / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 1995. – 222 с.

9. Гурыновіч, Хв. Пасадзім па дрэўцу: вершы / Х.Х. Гурыновіч. – Мінск: Юнацтва, 1993. – 63 с.: іл.

10. Гурыновіч, Х. Птушыная азбука: вершы, загадкі / Х.Гурыновіч; маст. У.А.Малахаў. – Мінск: Юнацтва, 1997. – 31 с.: іл.

11. Гуринович, Ф. Пуще неволи: рассказы, стихи, зарисовки / Федор Гуринович. – Минск: Книгосбор, 2014. – 463 с.

12. Гурыновіч, Ф. Роднасць: паэма / Фёдар Гурыновіч. – Мінск: Кнігазбор, 2015. – 396 с.

13. Гурыновіч, Хв. Сквар. Рэчка: вершы / Хведар Гурыновіч // Краса і сіла: анталогія беларускай паэзіі XX стагоддзя /склад. М. Скобла. Гурыновіч, Хв. Сквар. Рэчка: вершы Мінск: Лімарыус, 2003. – С. 638–639.

14. Гуринович, Ф.Ф. Спасибо солнышку: стихи, рассказы / Фёдор Гуринович. – Минск: Книгосбор, 2010. – 200 с.

15. Гуринович, Ф.Ф. Сто хрустальных родничков: стихи, рассказы для детей дошк. и мл. шк. возраста / Ф.Ф.Гуринович. – Минск: Юнацтва, 2000. – 151 с.: ил.

16. Гуринович, Ф. Соловей / Федор Гуринович // Неман. – 2014. – №6. – С.81–84.

17. Гурыновіч, Хв. Сустрэнемся ля вогнішча: лірыка / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Кнігазбор, 2006. – 196 с.

18. Гурыновіч, Хв. Там песні жывыя Айчыны / Хведар Гурыновіч // Сусвет дабрыні: эсэ, артыкулы, дыялогі / Уладзімір Саламаха. – Мінск: Маст. літ., 2005. – С. 189–197.

19. Гурыновіч, Хв. Хлеб і соль: вершы / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 1980. – 96 с. – (Першая кніга паэта).

20. Гурыновіч, Хв. Шматгалосая кветка: вершы / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 1983. – 95 с.

21. Гурыновіч, Хв. Што я ўнуку скажу?: вершы / Хведар Гурыновіч. – Мінск: Маст. літ., 1995. – 127 с.

Аб жыцці і творчасці Хведара Гурыновіча:

1. Артамонова, А. Встреча с поэтом / А. Артамонова // Салігорскі веснік. – 1999. – 30 студзеня.

2. Вярба, В. Права для першай песні / В. Вярба // Беларусь. – 1981. – №3. – С. 28–29. Рэцэнзія на кнігу вершаў Хв. Гурыновіча «Хлеб і соль».

3. Вінаградава, С. Паэзія – гэта стан душы / С. Вінаградава // Калійшчык Салігорска. – 2009. – 20 лютага.

4. Гаўрусева, Т. Разумець сусвет і саміх сябе / Т. Гаўрусева // Мінская праўда. – 1999. – 13 мая.

5. Гуліцкі, А. «Лес на далоні» / А. Гуліцкі // ЛіМ. – 2002. – 4 студзеня.

6. Гурыновіч, Ф. ...А за родную мову ўсё-такі балюча / Фёдар Гурыновіч // Калійшчык Салігорска. – 2011. – 4 лістапада. – С. 4.

7. Гурыновіч Хведар Хведаравіч // Памяць: гіст.-дакум. хроніка Салігорскага раёна. – Мінск, 2004. – С. 494.

8. Грудзінскі, М. Педагог-наватар / М. Грудзінскі // Слуцкі край. – 1996. – 2 кастрычніка.

9. Долголевец, А. Строки, написанные сердцем / А. Долголевец // Калійшчык Салігорска. – 2009. – 24 красавіка.

10. Дзеусава, Т. Ёсць такое свята / Т.Дзеусава // Калійшчык Салігорска. – 2013. – 3 сакавіка. – С. 2.

11. Дзеусава, Т. Радасная падзея: часопіс «Полымя» змясціў на сваіх старонках чарговую падборку новых вершаў Хв. Гурыновіча / Т. Дзеусава // Калійшчык Салігорска. – 1993. – 1 снежня.

12. Жванец, В. Шлях да паэмы / В. Жванец // Салігорскі веснік. – 1998. – 3 студзеня. Рэцэнзія на паэмы Хв. Гурыновіча «Шлях да волі».

13. Жванец, В. Рассказал поэт / В. Жванец // Шахцер. – 2000. – 19 мая.

14. Зямная соль: рэкамендацыйны бібліяграфічны дапаможнік да 55-годдзя Хв. Гурыновіча / Даведачна-бібліяграфічная служба; склад. Марыніч В.А, Сцяцэнка С.В. – Салігорск, Салігорская РЦБ, 2005. – 12 с. – (Нашы землякі).

15. Іванова, Р. ...Адна Радзіма ў нас / Рыма Іванова // Лидер-пресс . – 2015. – 30 сентября. – С. 5.

16. Квасаварава, А. Што мы скажам унукам? / А. Квасаварава // Шахцер. – 1995. – 7 лістапада.

17. Кідзяеў, Э. Творчы вечар паэта-земляка / Э. Кідзяеў // Лидер-пресс. – 2005. – 29 сентября – 5 октября.

18. Когут, В. Аўтограф на ўспамін / В. Когут // Шахцер. – 2003. – 2 снежня.

19. Когут, В. Вера застаецца: аб кнізе Хв. Гурыновіча «Запрашаю пад дождж» / В. Когут // Шахцер. – 2000. – 20 кастрычніка.

20. Краўчэня, Н. Гармонія жыцця: Хв. Гурыновічу – 55 / Н. Краўчэня // Калійшчык Салігорска. – 2005. – 23 верасня.

21. Краўчэня, Н. На прэм'еры кнігі / Н. Краўчэня // Калійшчык Салігорска. – 1995. – 5 снежня.

22. Крывіч з крывічоў: Хв. Гурыновічу – 50 // ЛіМ. – 2000. – 15 верасня. – С. 8.

23. Лаўрэаты літаратурных прэмій // ЛіМ . – 1999. – 1 студзеня.

24. Макарэвіч, В. Хлеб і соль / В. Макарэвіч // Чырвоная змена. – 1980. – 2 лістапада. Рэцэнзія на кнігу Хв. Гурыновіча «Хлеб і соль».

25. Мартинович, А. Радуга над зимним лесом / Алесь Мартинович // Неман. – 2010. – №1. – С. 211–214.
Рецензия на книгу Ф. Гуриновича «Год – как жизнь, жизнь – как год».

26. Мартыненков, П. Новые книги солигорского поэта / Павел Мартыненков // Лидер-пресс. – 2006. – 8-14 ноября.

27. Мартинович, А. Радуга над зимним лесом / Алесь Мартинович // ЛіМ. – 2002. – 8 лютага. – С. 6–7.

28. Нікіціна, Г. Размова была шчырай / Г. Нікіціна // Шахцер. – 2002. – 30 красавіка. Прэзентацыя новай кнігі Хв. Гурыновіча «Пабыць аднаму».

29. Новая книга Ф. Гуриновича // Салігорскі веснік. – 2002. – 25 кастрычніка. О книге Ф. Гуриновича «Сто хрустальных родничков».

30. Новик, Н. Природа – наш общий дом / Н. Новик // Калійшчык Салігорска. – 2012. – 16 сакавіка. – С. 2.

31. Раманава, В. Што пасля сябе ў жыцці пакіну.../ Вікторыя Раманава // Шахцёр. – 2010. – 9 верасня. – С. 21.

Агляд творчасці Ф.Гурыновіча.
32. Раманоўскі, Ф. Руплівае пяро / Ф. Раманоўскі // Калійшчык Салігорска. – 1992. – 7 лютага.

33. Рапницкая, А. Глоток из ста хрустальных родничков / А. Рапницкая // Салігорскі веснік. – 2000. – 1 лістапада.

34. Романова, В. Мелодия весны Фёдора Гуриновича / Виктория Романова // Шахцёр. – 2013. – 28 сакавіка. – С.16.

35. Саламаха, У. Там песні жывыя Айчыны / У. Саламаха // ЛіМ. – 2003. – 28 лютага.

36. Самусевіч, С. Шанаваць родную мову - значыць, любіць Радзіму / С. Самусевіч // Калійшчык Салігорска. – 2010. – 26 лістапада. – С.2.

37. Гуринович, Ф. Спасибо солнышку / Фёдор Гуринович // Калійшчык Салігорска. – 2011. – 1 ліпеня. – С.9.

38. Ставер, Э. Маці паэта / Эра Ставер // Шахцёр. – 2007. – 11 кастрычніка.

39. Сташко, В. Падарунак дзятве / В.Сташко // Салігорскі веснік. – 1997. – 26 лістапада.

40. Тихоновец, А. Гармония мира в поэзии Федора Гуриновича / Анатолий Тихоновец // Салігорскі веснік. – 2005. – 8 снежня.

41. Трафімчук, М. «...Каб была наперадзе нядзеля» / М. Трафімчук // ЛіМ. – 1980. – 7 лістапада. – С.7.

42. Хведар Гурыновіч // Беларускія пісьменнікі-юбіляры 2010 года: бібліяграфічны паказальнік. 2-е паўгоддзе. – ДУ «Мінская абласная бібліятэка імя А.С. Пушкіна», аддзел бібліятэказнаўства. – Мінск, 2010. – С. 29–32.

43. Хведар Гурыновіч: літаратурныя мясціны Беларусі. Салігорскі раён // Маладосць. – 2012. – №3. – С 122–124.

44. Хведар Гурыновіч: таленты Салігоршчыны // Салігорскі веснік. – 1994. – 9 красавіка.

45. Чаркоўская, В. Паэт... паляўнічы... журналіст / Варвара Чаркоўская // Шахцёр. – 2008. – 30 красавіка.

46. Чарота, І. Перад шматгалоссем жыцця / І.Чарота // Маладосць. – 1984. – №7. – С. 164–167.

47. Шиханцова, Л. Разговор шёл не только о поэзии / Л. Шиханцова // Шахцер. – 2009. – 20 лістапада. – С.2.

Складальнік: Ермаковіч І.М.

Рэдактар: Аліхвер Л.В.